

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Nihil deesse timentibus Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

solatio auri atq; argenti, dulcis; qui autem spem in auro incertata
 Ierem. 2.19. & solicitam habent, rectus. Dispicate ergo, quām amarum sit, relin-
 quere Dominum Deum, ac fodere sibi cisternas dissipatas. Duo enim,
 Ierem 2.13. ait, mala fecit populus meus: Me derelinquerunt fontem aquae vinee, &
 foderunt sibi cisternas dissipatas, qua continere non valent aquas.

C A P V T X X.

*Non solum Religiosos & peculiares Dei seruos, sed & se-
 culares prodigiosè curatos & pastos.*

I.

E quis autem existimet, Prophetis tantum, atque
 Apostolis, virisque Eremitis, & Religiosis hanc
 à Deo curam impendi, suppetunt & rationes, &
 præter ea, quæ de Lydwina diximus, aliisque,
 alia exempla, quæ demonstrant, hanc pater-
 nam filiorum alendorum prouidentiam, in alios quoque fuisse,
 Supra. c.18. S.Hieron. in corriuatam. In premissis veritatis nemo dubitet, inquit D. Hierony-
 c.6. Matth. mus. *Sit homo, qui esse debet, & mox addentur ei omnia, propter quem
 facta sunt omnia.* Quidquid est in hoc terrarum orbe, hominis
 causâ, conditum est. Nihil igitur se hominis vtilitati subducet,
 nisi ille se Dei obsequio subducatur. Igitur si homo ad eam, quam
 Deo debet, seruitutem redeat, iure quodam suo, etiam cætera,
 tanquam sua, sibique debita recuperabit, siue religiosus is sit, siue
 communi hominum lege, extra omnem religiosum ordinem, vi-
 uat. Siquidem generali prouidentia Deus omnibus consulit; pe-
 culiari verò filiis suis. *Quo quis enim magis filij nomine dignus
 est, eo magis eum curare vniuersi parens debeet.*

II.
 Matth. 5.45. intendit, prouidentiamque præstat; quod si solem suum oriri fa-
 cit etiam super iniustos; quantò magis iustis omnia neceſſaria
 prouidebit? Illud quidem fatendum est, sanctiorem quemque,
 ab omni cura temporali impensiùs mentem auellere, vt eam to-
 tam possit impendere Deo. Quare sicut ille solum Deum curat,
 ita obligat vicissim Deum, vt illum ita curet, quasi solum curet.
 Non negligit tanta bonitas eos, qui se totos in illam proiecerunt.
 Itaque magis tales curantur, quām si se ipsos curarent; & maio-
 rem eo-